

Cattleya skinneri Batem.

Verspreiding:

Mexico, Guatemala, Belize, El Salvador, Honduras, Costa Rica. Groeit epifytisch in zeer lichte bergwouden, aan de bosrand, op stevige blad verliezende, vrijstaande bomen, op de kale schors. Liefst op zonnige plaatsen met veel neerslag (vooral van mei tot oktober) op hoogten tussen 500 en 1200 m.

Naamgeving:

Het geslacht *Cattleya* is genoemd naar de Engelse verzamelaar van zeldzame planten William Cattley, die één van de eerste orchideeënverzamelingen bezat, *skinneri* - naar de ontdekker Ure Skinner.

Verwisselingsmogelijkheden:

De begrenzing van de soort *C. skinneri* is tot op heden nog onduidelijk en omstreden. De meest verwante soort is ongetwijfeld *C. bowringiana* Veitch met lange slanke bulben, meestal kleinere bloemen met een spitsere lip en bloeiend in de herfst. De veel zeldzamer *C. deckeri* KL heeft kleinere zuiver violette bloemen, waarbij de anders witachtige keel van de lip zelfs intens violet gekleurd is. De petalen zijn smaller, de lip iets toegespitst en fijn gestippeld. Omstreden als zelfstandige soort is *C. patini* Cogn. (ook wel genoemd als *C. skinneri* var. *patini* (Cogn. Schltr.). Deze zou dikkere bulben hebben, een vlakke bloemvorm en evenals *C. deckeri* geen witachtige maar een donkerviolette keel van de lip.

Cultuur:

Cattleya skinneri hoort thuis in de regenrijke kuststreken van de Pacific, waar ook in de droge tijd een hoge luchtvochtigheid heerst. De wortels liggen direct op de schors van de bomen, zonder onderlaag van mos, zodat ze ook bij hevige regenval weer snel opdrogen. In de cultuur is het dan ook wenselijk de plant op kurkschors of takken met grove schors op te binden of met grove varenwortel in stenen potten of in mandjes te planten. De plant moet zeer

stevig in het substraat staan, in het begin zonodig gesteund.

De nieuwe scheut verschijnt in mei/juni en groeit snel.

De plant in lichte schaduw plaatsen, bij zomerse temperaturen royaal gieten en om de 14 dagen wat bemesten.

Oververhitting en stilstaande vochtige lucht moeten vermeden worden! In de nazomer, als de scheuten volgroeid zijn, langzaam aan direct zonlicht wennen voor het goed uitrijpen.

Vanaf september de watergift geleidelijk beperken en de plant wat koeler plaatsen, 's Winters veel licht, nachttemperaturen ± 15 °C, overdag enkele graden hoger.

Geen strenge droge periode, het substraat licht vochtig houden; opgebonden planten dagelijks nevelen. Er mag nooit water in de bladoksels blijven staan, daar de bloemscheden dan gemakkelijk verrotten. Wordt de schede in de winter toch vochtig bruin, dan openmaken en opzij trekken, zodat het binnenste schedeblad vrijkomt; dat zal dan nog groen zijn en kan overleven.

Vroeg in het voorjaar worden daarin de zwellende bloemknoppen zichtbaar.

Tot het einde van de bloeitijd de plant koel en vrij droog houden. Pas bij het verschijnen van de nieuwe scheut weer royaal water geven. Verpotten direct na de bloei.

Geschikt voor de vensterbak.

Bloeitijd:

Maart-april; ca. 3 weken. Geschikt als snijbloem, maar heeft wel korte stelen.

Bron: Orchideenkartei, Die Orchidee november 1982

Tekst: K. Senghas en L. Bockemühl. Vertaald en bewerkt door J.M.G. Bouwman.